

ΕΤΟΣ 63ον

1 Μαρτίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (3222)

ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ

Καθώς η Ὁρθοδοξία πανηγυρίζει τόν θρίαμβό της «κατά πασῶν τῶν αἰρέσεων», τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα δίνει τό μέτρο τοῦ πανηγυρισμοῦ. Δέν στρέφεται ἐπιτιμητικά κατά τῶν αἰρετικῶν, οὔτε θριαμβολογεῖ ἀπονέμοντας τά εὖσημα στούς πρωταγωνιστές τῆς νίκης. Ἐξάλλου, κατά τήν αὐτοσυνειδησία τῆς Ἐκκλησίας, δέν ἔχει λόγος νά τό κάνει. Οἱ πρῶτοι, ὅσοι ἐξέπεσαν στήν αἵρεση καί ἐπιμένουν σέ αὐτή, εἶναι ἀφορμή θρήνου γιά τήν ἀπώλεια τῆς ἀθάνατης ψυχῆς τους, ἀλλήλα καί γιά τό ὅτι γίνονται ἀφορμή πτώσης γιά ἄλλους, ἀδύναμους πνευματικά, πού σπεύδουν νά τούς ἀκολουθήσουν στόν δρόμο τῆς ἀλλοτριώσεως τῆς θείας Ἀποκάλυψης. Οἱ δεῦτεροι, ὅσοι ἀγωνίστηκαν ὑπέρ τῆς Ὁρθοδοξίας, δέν τό ἔκαναν γιά ν' ἀπολαύσουν ἓνα ἐπίγειο «μπράβο», ἀλλήλα ὑπερμαχόμενοι τῆς ἀλήθειας εἶχαν στόν νοῦ τους τήν κρίση τοῦ Θεοῦ, ἀπό τόν ὁποῖο καί περιμένουν τήν ἀγαθή ἐπιβράβευση, τό ἀπόλυτο τῆς θείας Χάριτος. Ἔτσι, τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ἐπικεντρώνεται σέ αὐτό τό ὁποῖο ἀποτελεῖ πρόκριμα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί τήν καθιστᾷ Σῶμα Χριστοῦ. Στό φρόνημα τῆς θυσίας. Φρόνημα τό ὁποῖο διδάσκεται κατά τέλειο τρόπο στόν Γολγοθᾶ καί ἐξακτινώνεται διαχρονικά στή ζωή τῶν Ἁγίων, τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.

Ἡ λογική πέρα ἀπό τή λογική

Σ' ἓναν κόσμο πού διεκδικεῖ ὄχι τό δίκαιο, ἀλλήλα τήν καλοπέρασή του, ἔρχεται ἡ Ἐκκλησία νά προβάλλῃ τόν τρόπο ζωῆς τῶν Ἁγίων. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπικαλεῖται τό παράδειγμα τοῦ Μωυσῆ, ὁ ὁποῖος προτιμᾷ νά ὑποφέρει κι αὐτός τίς θλίψεις τοῦ λαοῦ του, παρά νά εὐωχεῖται καί νά καλοπερνᾷ στά βασιλικά παλάτια ἐκμεταλλευόμενος τόν τίτλο τοῦ γιοῦ τῆς θυγατέρας τοῦ Φαραώ. Καί μάλιστα φθάνει στό σημεῖο ν' ἀρνηθεῖ τόν τίτλο καί τά προνόμιά του, θεωρώντας μεγαλύτερο πλοῦτο ἀπό τοῦς θησαυρούς τῆς Αἰγύπτου τήν κακοπάθεια ὑπέρ Χριστοῦ, πρὶν κᾶν ὁ Χριστός ἐμφανισθεῖ ἐπί γῆς! Ζυγίζοντας

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 24-26, 32-40)

Μετάφρασις τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς:

Ἀδελφοί, μέ τήν πίστιν ὁ Μωϋσῆς, ὅταν ἐμεγάλωσε, ἀρνήθηκε νά ὀνομάζεται υἱός τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραώ, διότι ἐπροτίμησε μᾶλλον νά ὑποφέρει μαζί μέ τόν λαόν τοῦ Θεοῦ παρά νά ἔχη τήν πρόσκαιρη ἀπόλαυσιν ἁμαρτωλῶν πραγμάτων. Ἐθεώρησε μεγαλύτερον πλοῦτον ἀπό τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου τόν ἐξευτελισμόν τοῦ Χριστοῦ, καθ' ὅσον ἀπέβλεπε εἰς τήν ἀνταπόδοσιν. Καί τί ἀκόμη νά πῶ; Δέν μοῦ ἐπιτρέπει ὁ χρόνος νά σᾶς διηγηθῶ διά τόν Γεδεών, τόν Βαράκ, τόν Σαμψών, τόν Ἰεφθάε, τόν Δαυῖδ καί Σαμουήλ καί τοὺς προφῆτας, οἱ ὁποῖοι μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τήν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγὴν, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροί σέ καιρὸν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Γυναῖκες ἔλαβαν τοὺς νεκροὺς τῶν δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διὰ νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλυτέραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μασιγώσεις, ἀκόμη δέ καί μέ δεσμά καί φυλακίαν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ὑπέστισαν πολλάς δοκιμασίας, ἐθανατώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλανῶντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἐστεροῦντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας, (ἄνθρωποι διά τοὺς ὁποίους δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπλανῶντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπήλαια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοί, ἂν καί εἶχαν καλὴν μαρτυρίαν διά τήν πίστιν τους, δέν ἔλαβαν, ὅ,τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέψει κατὰ καλύτερον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διὰ νά μή φθάσουν ἐκεῖνοι εἰς τὴν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.*)

τά πράγματα ἔβαλε στή μιά ἄκρη τῆς πλάστιγγας τοὺς χειρότερου ὅρου κακοπάθειας χάριν τῆς πίστεως καί στήν ἄλλη τῶν καλύτερου ὅρου τῶν ἀπολαύσεων τοῦ κόσμου τούτου. Κι ὅταν ἡ πλάστιγγα γέρνει ὑπὲρ τῆς κακοπάθειας, ἀναδεικνύοντάς τιν βαρύτερη, δηλαδή μεγαλύτερη ἀξίας καί πολυτιμότερη, τότε ὁ Μωϋσῆς δέν διστάζει οὔτε γιὰ μιά στιγμή κι ἐγκαταλείποντας τὴν Αἴγυπτο καί τὰ ἀγαθὰ τῆς, σπεύδει νά ἐγκοιπωθεῖ τόν πολυτιμότερο θησαυρό, τὴν ἀληθινὴν πίστιν, ὅχι ὡς θεωρητικὴ παραδοχὴ, ἢ ἐγκεφαλικὴ διεργασία καί ἰδεολογία, ἀλλὰ ὡς φρόνημα πού ὑπαγορεύει ἀρχές καί τρόπο ζωῆς. Τρόπο ζωῆς πού ἀποδεικνύεται οὐσιαστικὸς καί ὁ μόνος ἀληθινός.

Τί θὰ συνέβαινε ἂν ὁ Μωϋσῆς προτιμοῦσε τόν τρόπο ζωῆς τῆς Αἰγύπτου; Τό πολὺ νά γινόταν ἀκόμη ἓνας βασιλιάς στή μακρὰ σειρά τῶν ἀνθρώπων πού διαχειρίσθησαν ἐξουσία καί ἀπλῶς καταγράφονται ἀπὸ τὴν ἱστορία, μιᾶς πού

νωρίτερα ἢ ἀργότερα ὄλοι οἱ ἐξουσιαστές, οἱ πλούσιοι, οἱ ἐπιφανεῖς κατὰ κοσμική ἀξία, ξεπερνιοῦνται, ξεχνιοῦνται καί καλύπτονται ἀπό στρώματα λήθης ἢ καί ἀρνητικῶν συναισθημάτων κατὰ τίς πράξεις τους.

Τί κέρδισε ὁ Μωυσῆς; Τή «μισθαποδοσία» στήν ὁποία «ἀπέβληπε». «Ἀπέβληπε», δηλαδή εἶχε στόν πόθο του σταθερά προσηλωμένη τή ματιά του, ἀποστρέφοντας τό βλέμμα του ἀπό καθετί ἄλλο πού θά μπορούσε νά τόν ἀποσπάσει. «Μισθαποδοσία», δηλαδή αὐτό τό ἀσύλληπτα πολῦτιμο πού μᾶς ἐξασφαλίζει τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας. Κι ἐπειδὴ ὁ Χριστός μᾶς ἐξασφαλίζει κάτι τό ἀσύλληπτα πολῦτιμο, δέν ζητᾶ λίγα, οὔτε ζητᾶ πολλὰ, τά ζητᾶ ὅλα! Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μετὰ τόν Μωυσῆ ἀναφέρεται σέ ὅσους θυσιάσαν τά πάντα χάρη τῆς πίστεως καί τοῦ βιώματός της, οἱ ὁποῖοι νίκησαν μεθόδους βασανισμοῦ, φονικά ὄργανα, φρικτούς τρόπους θανάτου, φυσικά φαινόμενα, τήν κοινωνική ἀπαξίωση καί περιθωριοποίηση, ἀποστερημένοι κάθε ἄνεσης στή ζωή αὐτή. Κι ὅλα αὐτά, ὄχι γιατί τά ἐπιδίωξαν, ἀλλῆ γιά νά φανεῖ τό πόσο ἀπάνθρωποι καταντοῦν οἱ διῶκτες τοῦ Χριστοῦ, τῆς πίστεως καί τῆς ἀλήθειας, ἀλλῆ καί μέ πόση μανία κινοῦνται ἐναντίον ὁποιοῦ ἐπιθυμῆσει τήν κατά Χριστόν ζωή. Συνάμα ὅμως, καί γιά νά φανεῖ πόσο προστατεύει ἡ θεία Χάρη ἐναντίον κάθε ἀνθρώπινος μεθόδευσης πού προσπαθεῖ νά ἀποσπάσει τόν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἀγάπη του, καθιστώντας τήν ὁποία μεθόδευση χάρτινη, ἀσῆμαντη, ἀλυσιτελή.

Ἡ πρόκληση τῆς ζωῆς

Τελικά, τί μήνυμα θέλει νά περάσει ἡ Ἐκκλησία μας, σήμερα Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας; Θέλει νά ἀναδείξει τό γεγονός ὅτι ἂν γιά τά ἐπίγεια, τά προσωρινά, τά πρόσκαιρα ἀγωνιζόμαστε τόσο, ὥστε νά μᾶς νίγῃ ἡ βιοπάλη, γιά τά αἰώνια, τά πνευματικά, τά θεϊκά πόσο πολῦ περισσότερο δέν πρέπει νά ἀγωνιζόμαστε! Κι ὅταν φθάσει ἡ ὥρα τῶν ἀποφάσεων, ποιός ὑπαγορεύει τό τί θά γίνῃ; Ἡ συνείδηση ὅπως τήν ἔχει διαμορφώσει ἡ πίστη, ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ καί τό συμφερότατο γιά τόν ἄνθρωπο θεῖο θέλημα! Κι ἂν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι στέκονται ἐμπόδιο μέ κάθε μέσο καί τρόπο στήν προσπάθεια τοῦ νά πλησιάσουμε τόν Θεό, νά τόν γνωρίσουμε καί νά τόν ἀγαπήσουμε; Τότε ἔχουμε μιά πολῦ καλή εὐκαιρία ν' ἀποδείξουμε τή γνησιότητα τῶν προθέσεων μας, τό ἄδοξο καί εἰλικρινές τῆς πίστεως μας καί τό ἥρωικό φρόνημα στό ὁποῖο καλεῖ ἡ Ἐκκλησία ἤδη μέ τή βάπτισή μας! Ἡ πνευματική ζωή εἶναι ζωή συνεχοῦς ἀγώνα χωρῖς ἀγωνία. Στήν πλεόν πνευματική περίοδο τοῦ ἔτους καί γιορτάζοντας τή νίκη της, ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά μὴν τό ξεχάσουμε ποτέ!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Μαρτυρία πίστεως και έλπίδας

Τό Γραφείο Έξωτερικης Ίεραποστολης τής Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος μεριμνά για τά ακόλουθα:

- Διάδοση του λόγου του Θεού, ιδιαίτερα στίς χώρες τής Αφρικης και τής Ασίας.
- Μηνιαία μισθοδοσία ιθαγενών κληρικών.
- Μηνιαίο επίδομα χηρών των κοιμηθέντων ιθαγενών κληρικών.
- Μηνιαία επιδότηση κληρικών και λαϊκών από την Ελλάδα που εργάζονται ιεραποστολικά στην Αφρική και την Ασία.
- Άνέγερση και εξοπλισμός ναών, ιεραποστολικών εγκαταστάσεων, σχολείων, μικρών νοσοκομειακών μονάδων.
- Μετάφραση ιερών ακολουθιών και κατηχητικών βιβλίων σέ τοπικές γλώσσες τής αφρικανικής ήπειρου.
- Έκδοση βιβλίων στά όποια περιγράφονται θέματα υγείας, καθώς και ό τρόπος πρόληψης και αντιμετώπισης ένδημικών νόσων στίς χώρες τής Ίεραποστολης.
- Ένημέρωση και εκπαίδευση συνεργατών των ιεραποστολικών κλιμακίων.
- Διοργάνωση τής Έβδομάδος Έξωτερικης Ίεραποστολης.
- Φοιτητικές ύποτροφίες.
- Ίεραποστολικό Σεμινάριο.
- «Πάντα τά Έθνη»: Τριμηνιαίο ιεραποστολικό περιοδικό.

Σας εύχαριστούμε για τήν συμπαράστασή σας στό ιεραποστολικό μας έργο.
Άριθμός τραπεζικού Λογαριασμού Έθνικης Τραπεζης : 146/558074-94

1 Μαρτίου 2015: Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)
«Ανάμνησις τής ανασπλώσεως των ιερών εικών» (843). Εϋδοκίας όσιομάρτυρος
(† 160-170), Μαρκέλλου και Άντωνίνης μαρτύρων.
Ήχος: πλ. α΄ – Έωθινόν: Ε΄ – Άπόστολος: Έβρ. ια΄ 24 - 26, 32 - 40 –
Εϋαγγέλιον: Ίω. α΄ 44-52.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», έβδομαδιαίο φύλλο όρθόδοξου πίστεως και ζωής τής «Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος». Ίασιού 1, 115 21 Άθήνα. Έκδόσις - Διευθυντής: Έπίσκοπος Φαναρίου Άγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ύπό των ιερών ναών διανέμεται δωρεάν. Έκ του Τυπογραφείου τής Άποστολικής Διακονίας.

Ή «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ όλο τον κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr